

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

28 maart 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, MEDIA EN SPORT

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de operationalisatie van het Vlaams Filmfonds en het functioneren van de filmmanager

Interpellatie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het gebruik van afkortingen en letterwoorden voor officiële en semi-officiële benamingen

Interpellatie van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voortijdige uitvoering van de nieuwe regelgeving voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitgestelde afschaffing van het subsidiereglement voor culturele manifestaties

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid

Vraag om uitleg van de heer Bart De Smet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de bestemming van het restkrediet van het jeugdruimtebeleid als onderdeel van het lokale jeugdwerkbeleid

Commissie voor Cultuur, Media en Sport

Donderdag 28 maart 2002

WAARNEMEND VOORZITTER : De heer Dany Vandenbossche

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 13.36 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de operationalisatie van het Vlaams Filmfonds en het functioneren van de filmmanager

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de operationalisatie van het Vlaams Filmfonds en het functioneren van de filmmanager.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, een tijd geleden werd de heer Vander Taelen als Vlaams filmmanager aangeduid. In de advertentie stond een gedetailleerde functieomschrijving waaraan de filmtendant moet voldoen. Hij moet instaan voor de algemene leiding van het fonds en rapporteren aan de raad van bestuur, en hij moet instaan voor de dagelijkse leiding over een team van medewerkers. Het gezochte profiel vermeldt professionele ervaring op audiovisueel gebied, een ruim cultureel elan, gevoel voor cijfers en juridische aspecten, representativiteit, communicatievaardigheid en meertaligheid. Dat is op een correcte manier gebeurd.

In artikel 27 van de statuten van het Vlaams Audiovisueel Fonds staat uitdrukkelijk dat de aanstelling van een filmtendant moet gebeuren via een openbare en transparante procedure. Ik twijfel of er aan de openbaarheid en transparantie is voldaan. Een van de kandidaten werd geweigerd

omdat hij meer dan 50 was. In het gezocht profiel wordt daar nochtans niets over vermeld. Dat mag ook niet, maar het kan geen element zijn om iemand uit te sluiten.

Volgens de pers zou de heer Vander Taelen zijn mandaat als Europees parlements lid pas neerleggen op 1 september 2002, omdat hij nog bezig is met een Europees filmrapport, dat pas in juni in het parlement wordt behandeld. Ik verneem dat het de bedoeling is om de beheersovereenkomst tussen het VAF en de Vlaamse regering zo snel mogelijk uit te werken, bij voorkeur voor het zomerreces. Het beleidskader, de missie, de werking van het fonds, de modaliteiten, de bevoegdheidsverdeling en de afbakening van de gesubsidieerde materie zullen een belangrijk onderdeel van die beheersovereenkomst zijn. Dat is veel werk voor een korte tijdsspanne, terwijl de filmmanager pas ter beschikking is vanaf september 2002.

De situatie van de Vlaamse film maakt dat alles zo spoedig mogelijk operationeel moet worden.

Mijnheer de minister, wanneer treedt de filmmanager effectief in dienst van het Vlaams Filmfonds ? Wat is zijn statuut en volgens welke modaliteiten zal hij functioneren ? Is die functie tijdelijk verenigbaar met die van Europees parlements lid, zelfs al zou hij pas in dienst treden op 1 september 2002 ? Wanneer moet de filmmanager een concreet actieplan hebben ? In welke mate kan dat in deze commissie worden besproken ? Welke modaliteiten moeten nog worden vervuld voor het Filmfonds volledig operationeel is en alle voorwaarden zijn vervuld ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, het VAF heeft een directeur-intendant aangeduid, niet de minister van Cultuur. Ik kan voor een stuk in uw vragen en bedenkingen inko-

Anciaux

men, maar ze komen volledig voor rekening van de raad van bestuur van het VAF.

De intendant treedt effectief in dienst op 1 september 2002 en zal vanaf dan worden vergoed. Zoals omschreven in de statuten wordt hij door de raad van beheer van de vereniging belast met het dagelijks beheer. Het is een bezoldigde voltijdse functie, die uiteraard niet verenigbaar is met de functie van Europees parlements lid. De heer Vander Taelen zal vóór 1 september onbezoldigd werken aan een voorstel van beheersovereenkomst en een beleidsplan voor het VAF. De verantwoordelijkheid hier voor berust bij de raad van bestuur daar de heer Vandertaelen nog niet in functie is bij het VAF vóór 1 september.

Een werkgroep binnen de raad van beheer zal mij voor eind maart 2002 een eerste sneuveltekst van beheersovereenkomst voorleggen. De discussie daarover kan begin april aanvangen, en een definitieve goedkeuring moet mogelijk zijn voor eind juni. Het staat de commissie voor Cultuur vrij om de voorzitter van de raad van beheer en/of de directeur-intendant uit te nodigen voor een gesprek.

Het Fonds kan maar effectief operationeel zijn na het afsluiten van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Gemeenschap, volgens de regels die zijn bepaald in het oprichtingsdecreet. Deze beheersovereenkomst moet dan nog, conform artikel 88.3 van het EU-verdrag, worden aangemeld en goedgekeurd door de Europese Commissie. Ik heb bij het VAF aangedrongen op bekwame spoed en bovenvermelde afspraak gemaakt om zo snel mogelijk operationeel te zijn.

De filmwereld mag niet de dupe zijn van de overgangperiode. Bij het opstellen van de begroting 2002 is de Vlaamse minister van Begroting ervan uitgegaan dat het Fonds werkzaam zou zijn op 1 januari 2002. Bijgevolg werd in de begroting 12,5 miljoen euro ingeschreven als dotatie aan het VAF. Aangezien het VAF bij zijn inwerkingtreding alle rechten en verplichtingen in verband met productiesteun van het vroegere Fonds Film in Vlaanderen zou overnemen, werden er voor deze laatste geen dotatie, noch vastleggingsmachtigingen ingeschreven. Het FFV beschikte op 1 januari 2002 evenwel nog over een saldo aan betaalmiddelen van ongeveer 2,175 miljoen euro. Het saldo aan te betalen verbintenissen van het FFV bedroeg op dezelfde datum echter ongeveer 7,190 miljoen euro tengevolge van vastgelegde subsidiebesluiten.

Aangezien het VAF nog niet operationeel is en het FFV noch over voldoende betaalmiddelen, noch over een dotatie beschikt, dreigt een crisissituatie. Binnenkort zal geen enkele reeds vastgelegde subsidie nog kunnen worden uitbetaald, omdat het FFV geen betaalmiddelen meer zal hebben, en het VAF niet gemachtigd is om te betalen. Sinds 1 januari 2002 kan geen enkel subsidiedossier, dat werd ingediend op basis van een vroeger positief advies van de selectiecommissie, van een subsidiebesluit genieten. Het FFV heeft geen vastleggingsmachtigingen en het VAF is nog niet gemachtigd.

De enige oplossing is, bij toepassing van artikel 44 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, aan de Vlaamse regering bij hoogdringendheid voor te stellen een deel van de dotatie van het VAF om te zetten in deels betaalmiddelen en deels vastleggingsmachtigingen voor het FFV. Dit is een zeer uitzonderlijke procedure. Ze vergt de goedkeuring van het Rekenhof en moet achteraf bij decreet door het parlement worden bevestigd.

Na berekening door mijn administratie is een overdracht van 4 miljoen euro nodig om de vlote betaling van de reeds toegekende subsidies te garanderen en de tijdsdruk niet te groot te maken. Daarnaast is er een overdracht van nogmaals 4 miljoen euro nodig voor vastleggingsmachtigingen om subsidiebesluiten te nemen voor positief geadviseerde dossiers. Dit tast geenszins de beslissingsmacht van het VAF aan, aangezien het bij decreet verplicht is de openstaande schulden van het FFV te betalen.

Wij hebben het formeel mondeling akkoord van de raad van beheer van het VAF ontvangen op de vergadering van 11 maart 2002. We hebben het geacteerd in onze brief aan de raad op 12 maart, en de raad heeft het bevestigd in zijn brief van 14 maart 2002 aan ons. Morgen beslist de Vlaamse regering over het opstarten van deze procedure. Ik heb de raad van bestuur gevraagd om die procedure te volgen, om het VAF niet in de problemen te brengen. Dat is vanzelfsprekend de verantwoordelijkheid van het Vlaams Audiovisueel Fonds.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister, het is goed dat de beheersovereenkomst in de commissie wordt besproken. Er werd ooit overeengekomen dat beheersovereenkomsten, al naargelang de thematiek, voor de bekrachtiging in de betrokken commissies kunnen worden getoetst. Voor de VRT is er een decretale verplichting. Een en ander hangt van parastatale tot parastatale af. Er is een algemene resolutie inzake beheersovereenkomsten, waar-

Decaluwe

in wordt gepleit dat beheersovereenkomsten zouden worden besproken en overgemaakt, alvorens te worden getekend.

Hier rijst natuurlijk een probleem. De directeur komt pas vanaf 1 september in dienst, maar het is de ambitie om de beheersovereenkomst voor de vakantie rond te krijgen. In dat geval kunnen wij met de voorzitter van het VAF spreken, maar niet met de directeur.

Ik dank de minister voor de bijkomende informatie. Ik had gehoord dat er problemen waren, maar die worden nu opgelost via een decreet. Worden de projecten daarin individueel opgesomd? Of wordt de techniek in globo toegepast?

Minister Bert Anciaux : Neen, er zullen geen individuele dossiers in voorkomen.

De voorzitter : Er kan eventueel een hoorzitting over worden gehouden.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het gebruik van afkortingen en letterwoorden voor officiële en semi-officiële benamingen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Van Cleuvenbergen tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over het gebruik van afkortingen en letterwoorden voor officiële en semi-officiële benamingen.

Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, ruim een jaar geleden werd het voorstel van resolutie betreffende het gebruik van afkortingen en letterwoorden voor officiële en semi-officiële benamingen, aangenomen. Het gaat om afkortingen die regelmatig worden gebruikt. Vakterminologie moet kunnen, maar als overheid moeten we steeds waakzaam blijven. We spreken over IBO,

PEP, MER, EER en LEER. Ik heb vandaag twee woorden bijgeleerd, namelijk FFV en VAF.

Conform de resolutie vroeg ik advies te vragen aan de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren. Dit is intussen gebeurd. De Nederlandse Taalunie heeft mij het advies bezorgd. Het is omstandig en interessant voor de commissieleden en de commissie die de Taalunie opvolgt. Ik onthoud eruit dat afkortingen, veel meer dan tot nu toe het geval is, moeten worden vermeden. Ze worden dikwijls uit laksheid gebruikt. Nieuwe afkortingen zijn bovendien vaak onduidelijk en overbodig. De bedoeling van een afkorting is een lange term samengevat weer te geven. In de praktijk duurt het uitspreken van een afkorting echter soms langer dan het hele woord.

Er wordt gepleit voor een strengere methodiek. Als bijvoorbeeld de departementen nieuwe namen krijgen, zou de overheid ervoor kunnen zorgen dat enige logica wordt gehanteerd en alle Vlaamse diensten bijvoorbeeld op eenzelfde manier opbouwen. Het advies geeft concrete voorbeelden. De overheid zou met dat advies van eenvormigheid rekening kunnen houden.

Het advies pleit er ook voor duidelijk te stellen of een afkorting als één woord moet worden uitgesproken of elke letter apart. Een aantal afkortingen kunnen immers als één woord worden gelezen en zo voor verwarring zorgen. Ik denk hierbij aan de afkorting LEER.

Verder wordt gesteld afkortingen niet te kort te maken en geen twee letters als afkorting te gebruiken. Dubbele afkortingen worden ook best vermeden. Ik geef altijd het voorbeeld van IBO, dat voor zowel individuele beroepsopleiding als initiatief buitenschoolse kinderopvang staat. Dit zorgt voor verwarring. Op de website van het Vlaams Parlement staat een uitvoerige lijst met afkortingen, waarbij heel wat dubbele. Er is dus nog werk aan de winkel om homonymie te vermijden. De schrijfwijze van de afkorting moet ook correct zijn. Ze bestaat uit hoofdletters en er worden geen punten tussen gezet. Er worden dus algemene richtlijnen gegeven om systematiek en logica te hanteren.

Het gebruik van alternatieven wordt aangemoedigd. Zelf had ik het voorbeeld van de CLB's gegeven en voorgesteld om het woord leerlingencentra te gebruiken. Iedereen wist dan meteen dat het over leerlingen gaat. PMS was al 50 jaar ingeburgerd, maar CLB is een nieuw begrip. Men kon hier creatiever zijn. VVV's in plaats van toeristische diensten is nog zo'n voorbeeld.

Van Cleuvenbergen

Verder zijn er nog aanbevelingen voor het gebruik van afkortingen in teksten. De eerste keer moet de afkorting volledig worden gespeld, nadien mag de afkorting worden gebruikt. Het voorbeeld van de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen wordt gegeven. De eerste keer voluit, de tweede keer kan men spreken van de Bond of de BGJG. Het voorbeeld is intussen achterhaald. Het gaat vooral om het gebruik van afkortingen en letterwoorden in officiële of semi-officiële benamingen.

Mijnheer de minister, welke andere stappen zijn intussen gezet ? Is intussen gelet op het gebruik van afkortingen en letterwoorden in officiële en semi-officiële publicaties ? Is er een verklarende lijst van gebruikte afkortingen en letterwoorden voorhanden die voor iedereen toegankelijk is ? Zo heeft het Vlaams Parlement een eigen lijst, maar ook het federaal parlement en de SERV. Werd reeds iets ondernomen om de afkortingen die nu voor verwarring zorgen, zoals CLB en IBO, te wijzigen ? Hoe worden de aanbevelingen van de Taalunie geoperationaliseerd ? Welke timing wordt voorzien en wie wordt daarbij betrokken ?

De voorzitter : Mevrouw De Gryze heeft het woord.

Mevrouw Niki De Gryze : Ik sluit mij aan bij deze vraag. In het begin schreef ik elke afkorting op, maar dat is onbegonnen werk gebleken. Ik zou willen vragen dat, telkens er een afkorting wordt gebruikt, die aan de lijst zou worden toegevoegd.

De voorzitter : Wij zullen dit overmaken.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : De lijst staat op de website van het Vlaams Parlement, maar niet iedereen weet dat.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, reeds eerder heb ik naar aanleiding van een parlementaire vraag in verband met het gebruik van afkortingen en letterwoorden mijn principieel standpunt weergegeven. Ik ben daar niet zo'n voorstander van, vooral niet wanneer het afkortingen en letterwoorden uit vreemde talen betreft, die ons worden opgedrongen.

Naar aanleiding van de resolutie die op 7 februari 2001 in het Vlaams Parlement werd aangenomen, heb ik daarover advies bij de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren van de Taalunie gevraagd.

Om een globaal oordeel te kunnen vormen, heeft de Raad aan twee deskundigen, de heer Joosten van het departement Linguïstiek van de KU Leuven en de heer Hinskens van het Institut für Germanistik van de Universiteit van Leipzig, een preadvies gevraagd. Daarna heeft de Raad deze preadviezen voorgelegd aan het Taaladviesoverleg van de Nederlandse Taalunie zelf. Dit is een overlegplatform waarin de Vlaamse en Nederlandse taaladviesdiensten vertegenwoordigd zijn. Terloops kan ik hierbij vermelden dat in Vlaanderen de verantwoordelijkheid inzake het taalgebruik bij de overheid berust bij de Cel Taaladvies van de administratie Kanselarij en Voorlichting.

In zijn vergadering van 13 december 2001 kwam de Raad op basis van al deze preadviezen tot de conclusie dat daaruit best een richtlijn kon worden ontwikkeld die zou kunnen gelden voor het hele taalgebied. Inmiddels heb ik het advies van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren in februari jongstleden ontvangen. Het is een vrij uitgebreid advies, dat ook als een ontwerp van richtlijn terzake kan worden bekeken.

Ik begrijp ook uit het advies van de Raad dat hij de intentie heeft dit advies en voorstel aan het Comité van Ministers van de Taalunie voor te leggen, met de bedoeling het te laten aannemen als leidraad voor de implementatie ervan in de Nederlandse en Vlaamse instellingen. Ik kan alvast zeggen dat ik dit voorstel volledig onderschrijf en dat ik dit zal steunen in het Comité van Ministers.

Mevrouw Van Cleuvenbergen, ik wil daar nog aan toevoegen dat ik in de beslissing van het Comité uw suggesties graag wil opnemen om tot een operationalisering te komen van de richtlijnen. Dit lijkt me een opdracht voor de taaladviesdiensten van de beide overheden, die daarvoor kunnen samenwerken in het reeds genoemde overlegplatform, namelijk het Taaladviesoverleg van de Nederlandse Taalunie.

Ik verbind me ertoe daarvoor de nodige initiatieven te nemen in de Nederlandse Taalunie. Ik meen bovendien dat het Comité in deze beleidsbeslissing het aanvullend advies van de Raad mee moet opnemen betreffende het ontwikkelen van een digitale spellingcontrole voor afkortingen die bij tekstverwerkingsprogramma's kan worden gebruikt. Desgewenst kan ik het advies van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren aan de commissiesecretaris bezorgen, ter verdere verspreiding.

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord, ook omdat hij wil ingaan op de aanbevelingen. Alleen kan dit proces heel lang duren.

Daarom wil ik even terugkomen op het eerste deel van mijn vraag : welke stappen hebben de regering en de overheid in hun communicatie met de burger reeds gezet om in het taalgebruik zo weinig mogelijk afkortingen en letterwoorden voor officiële en semi-officiële publicaties, teksten en aankondigingen van de regering te gebruiken ? Hier loopt toch nog heel wat fout. Daar moeten we over durven nadenken. Misschien ligt dit deels aan de parlementsleden : zij moeten alerter zijn en daar systematischer op te reageren. Ik heb gezien dat hier in de commissie voor Onderwijs al een vraag over is gesteld. Men stelt immers vast dat ook in onderwijskringen steeds nieuwe afkortingen worden gelanceerd. Elke hervorming brengt nieuwe afkortingen met zich mee. Ik wil dus vragen daar nu al over te waken.

Mijnheer de minister, verder wil ik u, in het licht van de hervorming van alle Vlaamse instellingen om tot een beter bestuurlijk beleid te komen, vragen dat u ook waakzaam zou zijn bij het benoemen van de diverse departementen. Als er al afkortingen worden gebruikt, laat die ten minste dan steeds op eenzelfde wijze opgesteld zijn, ook voor de andere diensten. Zo moet men perfect kunnen afleiden dat een dienst bijvoorbeeld advies geeft, omdat dit letterwoord erin voorkomt, of dat een dienst bij Vlaanderen hoort. We moeten vermijden dat 'Vlaanderen' de ene maal achteraan staat en de andere maal vooraan. Dit zijn zeer concrete aanbevelingen, die zeer zinvol kunnen zijn bij de verdere hervormingen die de meerderheid aan het voorbeelden is.

Minister Bert Anciaux : Ik zal het advies overmaken aan mijn collega's, meer specifiek aan minister Van Grembergen, die bevoegd is voor ambtenarenzaken en de interne communicatie, en aan de minister-president, die bevoegd is voor het communicatiebeleid van de Vlaamse regering.

In mijn eigen communicatie ten opzichte van de buitenwereld gebruik ik zelf zeer uitzonderlijk afkortingen, ten eerste omdat ik ze meestal niet ont-houd en ten tweede omdat ik erop let.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voortijdige uitvoering van de nieuwe regelgeving voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de voortijdige uitvoering van de nieuwe regelgeving voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, wetgevingsmanagement is blijkbaar niet alleen mijn stokpaardje. Ik had immers het genoeg hierover een debat aan te gaan met de minister-president, naar aanleiding van het voortgangsrapport.

Het onderscheid maken tussen een wetgeving die geldend is en een wetgeving die op komst is, en daarbij het stadium aangeven waarin die wetgeving zich bevindt, is een element van dat wetgevingsmanagement waartegen, volgens de ombudsman in zijn vorig verslag, deze regering af en toe zondigt. Nu heb ik een Europees rapport gekregen waarin wordt gesteld dat de Belgische wetgeving terzake schromelijk tekortschiet.

Dit was een inleiding op een soort interpellatie waarvan ik hoopte dat ik ze niet meer zou moeten houden. In de jongste plenaire vergadering van 20 maart was immers berouw getoond en waren er goede voornemens gemaakt om dat onderscheid duidelijk te maken. Het gaat hier meer specifiek over de toekomstige decreten inzake het sociaal-cultureel volwassenenwerk, waarvan de versies elkaar aan een grote snelheid opvolgen, zodat dit moeilijk bij te houden is, zowel voor buitenstaanders als voor de sector.

Mijnheer de minister, dit laatste is geen verwijt : ik vind dit een teken van goed voorbereidend werk. Het geeft aan dat u openstaat voor bijstellingen. Ik schrok echter toen ik de brieven onder ogen kreeg die de administratie aan de sector had gezonden. De bedoeling daarvan was een bevraging te doen bij de huidige instellingen naar hun houding tegenover de oprichting van de volkshogescholen.

Van Hecke

Deze bevraging zelf bevat een aantal knelpunten. Daar kom ik straks op terug. Mijn meest fundamentele probleem is dat de administratie deze bevraging doet met de oprichting van de volkshogescholen als uitgangspunt, terwijl het hier gaat over inrichtingen die nog vorm moeten krijgen in een toekomstig decreet. Dit past in de opvolging van een overleg dat op 6 februari plaatsvond. De administratie ging er toen nadrukkelijk van uit dat dit de toekomstige werkvorm zou zijn en opperde dat men zich best al uitsprak voor een instap, omdat dit later anders problemen zou opleveren.

Ik vind het een goede werkwijze dat de sector wordt gepolst om na te gaan of de werkvorm die men in het achterhoofd heeft, werkbaar kan zijn en na te gaan wat de mogelijke simulaties zijn. Mijnheer de minister, u beschikt echter over het Steunpunt Socius om die opdracht te geven. Ik vind niet dat de administratie het kan maken te vragen op welke manier bepaalde instellingen zich zullen inschakelen in de volkshogescholen. Dit staat immers vandaag nog ter discussie. Ik vraag me ook af wat de gevolgen zullen zijn voor de instellingen die dit hebben beantwoord. Ze hebben dit immers beantwoord op een ogenblik dat ze meenden te weten op welke manier deze werkvorm zou worden ingericht.

Ik verklaar me nader. Zo zijn er instellingen die ervan uitgingen dat de toen voorliggende tekst, met daarin een vrij strikte bepaling van de werksort 'landelijk gespecialiseerde instelling', realiteit zou worden. Daar ze daar niet aan zouden kunnen voldoen, hadden ze zich dan toch maar ingeschakeld in het concept van de volkshogescholen. In de volgende tekst die circuleerde werd het begrip 'landelijk gespecialiseerde instelling' echter breder omschreven. Als het op die manier zou worden gerealiseerd, zo merkten die instellingen op, dan verkiezen ze om landelijk gespecialiseerde instellingen te blijven, terwijl ze aan de administratie al hebben gezegd volkshogescholen te willen worden.

Andere instellingen willen zich dan weer inschakelen in het concept van de volkshogescholen, maar slechts voor een beperkt aantal activiteiten. Voor de andere zullen ze proberen te worden ondergebracht bij de landelijk gespecialiseerde instellingen. De administratie, als officieel orgaan, heeft dus een bepaald idee naar voren geschoven, en bovendien laten blijken dat men daar best aan meedeed indien men later wilde behouden wat men heeft en zelfs meer krijgen. Die instellingen hebben verklaard bereid te zijn daaraan mee te wer-

ken, zij het tegen de achtergrond van de vormgeving van de werksoorten die toen circuleerden.

Dit is dus opnieuw een verwarde communicatie over de huidige en de toekomstige regelgeving. Ik heb er niets op tegen dat de overheid informatie vergaart om over een aantal gegevens te beschikken voor de beleidsvoorbereiding, maar ik ben het er niet mee eens dat dit met die bewoordingen door de administratie gebeurde.

Bovendien is er heel wat verwarring over de vraag wanneer die decreten er nu zullen zijn. Net als de collega's heb ik vandaag via e-mail de nieuwsbrief van de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkeling FOV ontvangen. Op 22 maart is er blijkbaar een bijeenkomst geweest met kabinetsmedewerkers. Toen werd duidelijk gesteld dat er voor de zomervakantie over het ontwerp van decreet zal worden gestemd maar dat de decreetstekst voorlopig nog niet gekend is.

Dit voorontwerp moet echter nog voor de eerste maal worden voorgelegd aan de regering. Ik citeer uit het verslag van deze bijeenkomst met uw raadgever: 'Op de algemene vergadering gaf de raadgever op het kabinet een korte toelichting. De decreetstekst ligt momenteel voor legistiek en taaladvies voor, en vertrekt zeer binnenkort naar de Vlaamse regering. Dit betekent dat het kabinet-Anciaux de ambitie behoudt om het decreet voor de zomervakantie goedgekeurd te krijgen.'

Minister Bert Anciaux : Als ik het zo hoor, is dit een interpretatie, namelijk van het feit dat we dit inderdaad snel willen voorleggen aan de regering.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ik citeer verder: 'Er zijn echter nog een aantal onbekenden. Zo benadrukte de kabinetsmedewerker dat het niet vanzelfsprekend is om de extra middelen te verwerven die nodig zijn om het nieuwe decreet uit te voeren.'

Dit kan een interpretatie zijn, maar het gaat toch over een verslag van een bijeenkomst met uw raadgever. Dit stond zo in 'FOV-digizine'. Indien dit niet klopt, wil ik u vragen dat u een rechtzetting naar het FOV stuurt. Waarschijnlijk is de communicatie niet zo duidelijk geweest.

Nogmaals, ik heb geen enkel probleem met uitgebreid overleg, maar mijns inziens moet de administratie met een zekere terughoudendheid optreden als ze naar de opinie peilt van de sector ter voorbereiding van de oprichting van volkshogescholen die nog niet eens een decretale basis hebben.

Van Hecke

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken in de voorbereiding van dit nieuwe decreet ? (*Opmerkingen van de voorzitter en van minister Bert Anciaux*)

Ik word zaken in de mond gelegd die ik nooit heb gezegd. De minister is zo open geweest om in december 2001 een werktekst voor te leggen ter advies. Ik waardeer dat ten zeerste. Dat de administratie informatie vraagt aan de sector om correcte inschattingen te kunnen maken, is een teken van goed bestuur. Ik heb daar niet het minste probleem mee. Alleen mag de administratie daarbij niet de indruk wekken dat een zo snel mogelijke inschrijving raadzaam is, omdat een organisatie de boot anders wel eens zou kunnen missen. Er zijn andere kanalen die geen verwarring zaaien en die precies dezelfde informatie zouden opleveren.

Met het overleg op zich ben ik het eens, met de verwarring als gevolg van een gebrekkige communicatie natuurlijk niet. Ik heb dit probleem trouwens al meermaals onder de aandacht gebracht.

Mijnheer de minister, waarom vraagt de administratie nu al om principiële keuzes te maken die passen in een toekomstige regelgeving ? Wat zijn de gevolgen voor de organisaties die hun keuze bekendmaken ? Zullen ze hun beslissing kunnen wijzigen op basis van de definitieve regels ? Ten slotte herhaal ik dat het advies van de Raad van State en de bespreking in het parlement niet als formaliteiten mogen worden beschouwd.

De heer Dany Vandenbossche : Mevrouw Van Hecke, bij de hervorming van het Gemeentefonds werd de gemeenten terecht een brief bezorgd met de opmerking te letten op wat ze in hun begrotingen inschreven, omdat de nakende veranderingen weleens financiële gevolgen zouden kunnen hebben. Zo uitzonderlijk is het niet dat organisaties worden ingelicht over op stapel staande beleidswijzigingen.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer Vandenbossche, in uw voorbeeld gaat u uit van de voorwaarden die ik ook veronderstelde. Het betreft een waarschuwing voor de mogelijke gevolgen van een toekomstige maatregel, waarbij duidelijk het voorbehoud wordt gemaakt dat zowel de maatregel als de bijbehorende begroting moeten worden goedgekeurd door het parlement.

Na de gemeenteraadsverkiezingen vroeg de overheid de samenstelling van de intercommunes af

te stemmen op een decreet dat op dat moment nog in voorbereiding was. Daar is veel kritiek op gekomen. De VVSG vonden zo'n vraag onzinnelijk.

De heer Dany Vandenbossche : Mevrouw Van Hecke, het gaat niet om wat zinnelijk is, maar om informatiebeleid. Op een dergelijke manier communiceren is heus geen voorrecht van deze regering. Bij de totstandkoming van het Gemeentefonds werden ook cijfers verspreid over een fonds dat toen nog niet bestond. Als dat pas na de parlementaire goedkeuring was gebeurd, zat de kans erin dat de begroting van een aantal gemeenten in moeilijkheden zou komen.

De voorzitter : Zowel de minister, zijn kabinet, als de administratie doen bij de voorbereiding van het decreet al het mogelijke om misverstanden te vermijden. We hebben geleerd uit de fouten van het verleden. De administratie moet duidelijk zijn over de status van de tekst en hem niet voorstellen als meer dan hij is. Ik steek er mijn hand voor in het vuur dat minister Anciaux alles in het werk stelt om de communicatie correct te laten verlopen.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, eind 2000 hebben we de bouwstenennota afgewerkt. Daarover is een jaar lang overlegd met de sector, de sociale partners en alle betrokkenen.

Op 5 december 2001 heb ik een voorlopig voorontwerp van decreet overgemaakt voor advies aan de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding. De Raad heeft zijn advies bekendgemaakt op 22 januari 2002. Op 30 januari heb ik de Federatie voor Organisaties van Volksontwikkeling beloofd dat ik zoveel mogelijk met haar opmerkingen rekening zou houden, zonder te verzaken aan de basisprincipes van het voorlopig voorontwerp. De nieuwe tekst ligt nu bij de Inspectie van Financiën, en zal zo snel mogelijk worden besproken door de Vlaamse regering. Ik verwacht dat dit kort na het Paasreces zal gebeuren.

Ondertussen heb ik de illusie laten varen dat er voor de zomervakantie een decreet uit de bus zou komen. De streefdatum om het decreet in werking te laten treden is 1 januari 2003, maar of dat lukt hangt uiteraard af van het advies van de Raad van State en van de parlementaire besprekingen. Het klopt dat 1 januari 2003 een jaar later is dan aanvankelijk gedacht, maar ik wijs erop dat in die periode zeer uitgebreid overleg met de sector heeft plaatsgevonden. Ik zou graag zien dat er dit jaar nog een advies volgt van de Raad van State. Het

Anciaux

budget dat bij het decreet hoort, zal beschikbaar zijn vanaf 2004.

In het beleidsdomein cultuur bestaat de gewoonte om adviezen te vragen vóór de goedkeuring van de reglementering. In andere sectoren worden pas achteraf adviezen gevraagd.

Ik heb het parlement recent verzekerd dat ik geen onhaalbare tijdschema's wens voor te stellen, want zo iets getuigt niet van goed beheer. De sector informeren en bij het beleid betrekken is iets heel anders, en is niet in strijd met dit uitgangspunt. Ik herhaal dat ik hoop dat er op 1 januari een decreet in werking kan treden, met uitzondering van het bijbehorend budget en enkele bepalingen inzake de oriëntering van de vormingsinstellingen, die pas drie maanden na de goedkeuring van het decreet van toepassing zullen worden.

Het voorontwerp voorziet in zeer ingrijpende wijzigingen. Zo wordt het beleidsplan het belangrijkste subsidiëeringscriterium, komt er een nieuwe werksoort, met name de beweging, en staan de vormingsinstellingen belangrijke veranderingen te wachten. Er is dus een degelijke aanloop naar het nieuwe decreet nodig.

Zowel tijdens de info-avond van 6 februari 2002 als in de briefwisseling die naar aanleiding van de bevraging is gevoerd, is duidelijk gesteld dat we ons nog niet in de fase van een voorontwerp bevinden. We hebben de sector op geen enkele manier gevraagd om nu al principiële keuzes te maken.

Op 7 februari 2002 heeft de administratie de vormingsinstellingen een brief en een vragenlijst gestuurd. In deze brief heeft de administratie de vragenlijst in een duidelijk kader geplaatst. Er is geen sprake van principiële keuzes. De verenigingen wordt enkel gevraagd intenties in te vullen. Op basis van deze intenties kunnen vormingsinstellingen die geïnteresseerd zijn in de uitbouw van volkshogescholen worden gedetecteerd.

Ik heb het vormingscentrum Socius de opdracht gegeven om het opstarten van volkshogescholen in dertien regio's te begeleiden. Op basis van de ingevulde vragenlijsten kunnen we regionale overleggroepen samenstellen. Die overleggroepen zullen tot op het ogenblik van de eigenlijke oprichting aan de uitbouw van de nieuwe volkshogescholen werken. Dankzij de bijkomende gegevens die de ingevulde vragenlijsten ons hebben verstrekt, kunnen we bovendien bij het opmaken van een ont-

werp van decreet zoveel mogelijk rekening houden met de realiteit in het werkveld.

Er is me ook gevraagd wat de consequenties zouden zijn van een wijziging van de definitieve regeling ten aanzien van de gegevens op basis waarvan de organisaties nu een keuze hebben gemaakt. Ik wil hier nogmaals benadrukken dat de organisaties in de vragenlijst enkel hun intenties moesten invullen. Dit bindt de organisaties geenszins met betrekking tot keuzes die ze later zullen moeten maken. Dit is tijdens de info-avond zeer duidelijk naar voren gebracht. De participatie aan de regionale overleggroepen bindt de organisaties al evenmin om in een latere fase in de op te richten volkshogescholen te stappen.

Het spreekt vanzelf dat ik het overleg met de Vlaamse regering, het advies van de Raad van State en de bespreking in het Vlaams Parlement niet als formaliteiten beschouw. Ik wil deze vraag met een wedervraag beantwoorden. Beschouwt mevrouw Van Hecke een grondige hervorming van de sector als een formaliteit? Vindt ze het niet nodig om naar de intenties van de organisaties te polsen? Deze bevraging heeft tenslotte nuttige gegevens opgeleverd om het decretale werk zo nauw mogelijk bij de realiteit te laten aansluiten. Bovendien zijn er geen principiële keuzes of consequenties aan verbonden. Dit kan de bedoeling niet zijn.

Wat problemen inzake timing betreft, heb ik mijn lesje geleerd. Dit betekent evenwel niet dat ik de sector bij het voorbereiden van nieuwe decreten niet voldoende zal informeren of om medewerking vragen. Een te strikte houding op dit vlak zou negatieve gevolgen hebben. Dit moet evenwel in een juiste omkadering gebeuren. Het moet steeds duidelijk zijn dat het om een voorbereiding gaat.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Het verzamelen van informatie om goed decreetgevend werk te verrichten, is een goede zaak. Deze informatie moet het voorbereidend werk en de implementatie van een nieuw decreet vergemakkelijken. Ik ben het echter niet eens met de door de minister gehanteerde techniek.

De minister zou zich meer op het Steunpunt moeten richten. Ik vind niet dat de minister een overleg moet organiseren tussen organisaties die nu hebben verklaard dat ze in de toekomst misschien zullen participeren. De minister moet modellen ontwerpen om de start te vergemakkelijken. Dit is iets

Van Hecke

heel anders dan de organisaties vragen of ze willen meewerken aan het voorbereiden van de start.

De minister moet, samen met de organisaties in de sector, modellen ontwerpen. Dit betekent dat hij, samen met die organisaties, simulaties mag uitvoeren. Elke organisatie moet de implementatie van een nieuw decreet echter ongebonden ondergaan.

Het verheugt me dat er aan de bevraging geen enkele consequentie kan worden gekoppeld. Voor een aantal instellingen zal dit ongetwijfeld een hele geruststelling zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitgestelde afschaffing van het subsidiereglement voor culturele manifestaties

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitgestelde afschaffing van het subsidiereglement voor culturele manifestaties.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de voorzitter, dit onderwerp vertoont een duidelijke gelijkheid met het onderwerp van mijn interpellatie. De minister en ik hebben ongeveer dezelfde doelstelling. Wat het gehanteerde instrumentarium betreft, zijn we het evenwel niet met elkaar eens. Ik geef daarom een korte situatieschets.

Begin november 2001 ontvingen de organisatoren van culturele manifestaties en de gezelschappen een brief van het Ministerie van Cultuur met de mededeling dat vanaf 1 januari 2002 de subsidies voor culturele manifestaties zouden worden afgeschaft. Via dit subsidiereglement betaalde de Vlaamse Gemeenschap een substantieel deel van de uitkoopsom voor optredens van Vlaamse gezelschappen en Vlaamse uitvoerende kunstenaars, die nominatim voorkwamen op een door de overheid vastgelegde lijst. Deze vorm van betoelaging is ge-

durende vele jaren een reële hefboom gebleken voor een zeer efficiënte politiek van cultuurspreiding. Daarenboven betekende zij de meest concrete ondersteuning voor uitvoerende kunstenaars, want zij garandeerde optredens. De reacties van zowel de kunstenaars als het verenigingsleven op deze beslissing waren unaniem negatief.

In antwoord op onze actuele vraag van 7 november waarin wij de minister er opmerkzaam op maakten dat dergelijke beslissing niet getuigde van enig respect voor het beginsel van behoorlijk bestuur door de laattijdigheid van de mededeling (verenigingen programmeren per werkjaar en hadden op dat moment reeds engagementen aangegaan voor voorstellingen in de loop van 2002) en op de vragen bij de motivering van deze plotse beslissing, meldde de minister dat hij de uitvoering van deze maatregel met een half jaar zou uitstellen, zoals we zelf in een krantenartikel hadden gesuggereerd. Organisaties die voor einde december 2001 een aanvraag indienden zouden tot juli 2002 subsidies kunnen ontvangen. Daartoe werd in de begroting cultuur voor 2002 een bedrag van 9 miljoen frank voorzien. Ondertussen stelde de minister een nieuw reglement op waarover hij het advies vroeg van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding.

Dit advies was vrij negatief en vroeg o.a. zeer concreet om de huidige regeling nog minstens tot juni 2003 in voege te laten blijven. Vorige week verspreidde de minister een mededeling waarin hij aankondigt dat het reglement culturele manifestaties inderdaad gehandhaafd blijft tot juni 2003.

Volgens deze mededeling zou de tussenschakel wegvallen, de regeling dus die u hebt gehanteerd bij de verlenging van de toepassing van het subsidiereglement. U hebt gezegd dat de aanvragen voor activiteiten die vóór 30 juni 2002 plaatsvonden, nog kunnen worden ingediend tot en met 31 december 2001.

Het probleem is wat er met de verlenging van het subsidiereglement voor culturele manifestaties tot juni 2003 moet gebeuren. Mijnheer de minister, wat moet er gebeuren met de activiteiten die men nog wil organiseren vóór 30 juni 2002, en waarvoor men geen aanvraag heeft gedaan vóór 31 december 2001 ? Wordt de beslissing van november 2001 opgeheven, en gaat de verlenging door, of komt er een nieuwe beslissing voor de activiteiten na 30 juni 2002 ? Zal het nieuwe reglement pas in werking treden op 1 juli 2003 ? Welke aanpassingen plant u op basis van het advies over het ontwerpreglement cultuurspreidende initiatieven ? Wat zult u doen met de aanbevelingen van de adviesraad over

Van Hecke

het opstarten van een databank waarin alle belangstellenden zonder selectiecriteria kunnen worden opgenomen ? Komt er nog een aanpassing van de lijst van subsidieerbare culturele manifestaties en een verhoging van het budget ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, collega's, organisatoren die zijn erkend in het kader van het reglement culturele manifestaties, moesten voor de manifestaties die plaatsvinden vóór 30 juni 2002, een participatieaanvraag indienen bij mijn administratie vóór 31 december 2001. Deze overgangsmaatregel vormde reeds een uitzondering op mijn beslissing van november 2001 om de betoelaging van culturele manifestaties vanaf 1 januari 2002 af te schaffen. Deze overgangsmaatregel blijft voor de periode tot 30 juni 2002 onverminderd van kracht.

Met mijn recente beslissing verleng ik deze overgangsperiode in afwachting van een nieuw initiatief. Voor deze nieuwe periode tot 30 juni 2003 werden enkele wijzigingen aan het huidige reglement aangebracht. Voor 2002 kunnen verenigingen en bibliotheken enkel voor manifestaties vanaf 1 juli 2002 tot het einde van dit jaar een aanvraag indienen. Ze moeten dit doen tussen 1 april 2002 en 31 mei 2002.

Het budget hiervoor werd niet verhoogd. Mijn diensten zeggen dat dit ook niet moet. Ik wilde het wel doen, maar of ik het ga doen, hangt nu af van de begrotingsbesprekingen. Dit betekent niet noodzakelijk dat deze bijdragen om budgettaire redenen in het gedrang komen, omdat in het eerste halfjaar zowel de culturele manifestaties als het nieuwe aanbod jong talent minder bijdragen noodzakelijk maken. Bij culturele manifestaties was dit wellicht het gevolg van de communicatie over de afschaffing, en bij jong talent omdat het een nieuw systeem is dat wat meer inlooptijd nodig had.

Het huidige reglement is dus van toepassing tot 30 juni 2003. Aanvragen voor de eerste helft van 2003 moeten worden ingediend tussen 1 oktober en 30 november 2002. Tegen het najaar zal een nieuwe regeling worden ontwikkeld. Uiteraard zal reke-

ning worden gehouden met het advies van de Raad voor Volksontwikkeling.

In verband met de cultuurdatabank kan ik meedelen dat het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie stilaan operationeel wordt. Het VCCC is dan ook belast met de creatie van deze databank, die inderdaad een zo ruim en divers mogelijk overzicht van het culturele aanbod in Vlaanderen moet bevatten. Ik suggereer om in deze commissie een presentatie van het VCCC te organiseren via bijvoorbeeld powerpoint. Op die manier kunnen we een beter inzicht krijgen in de werking van dat centrum.

Het is mogelijk om de lijst verder aan te passen zonder het boek drukken.

De voorzitter : Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : De wijziging aan het reglement moet nog geformaliseerd worden. Vroeger was er een vaste periode om een aanvraag in te dienen, ten vroegste 6 maanden en ten laatste 2 maanden voor de activiteit. Nu is de periode voor een aanvraag kort, en de periode voor programmatie lang. Als we onze doelstellingen willen bereiken, een podium geven aan kunstenaars en aan cultuurspreiding doen, moeten we dit goed communiceren, eventueel via de kanalen van de verenigingen zelf.

Er zal een strakke timing moeten worden gehanteerd. Een reglements-aanpassing via een ministerieel besluit zou nog duidelijker en correcter zijn. Ik vrees dat deze stringente, nieuwe regeling ervoor zal zorgen dat heel wat verenigingen uit de boot zullen vallen omdat ze niet op de hoogte zijn.

Minister Bert Anciaux : Bij de begrotingscontrole zal ik in een verhoging van het budget voorzien. Verder zal ik de opmerkingen over het reglement en de communicatie nakijken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *De vergadering wordt geschorst om 15.02 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 15.04 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Mieke Van Hecke tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Hecke tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de uitvoering van het decreet lokaal cultuurbeleid.

Mevrouw Van Hecke heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, in heel wat gemeenten word ik gevraagd om met verenigingen en beleids mensen te overleggen over de toepassing van dit decreet. Al behoor ik tot de oppositie, toch pleit ik ervoor dat de gemeenten zouden participeren in uw decreet lokaal cultuurbeleid, omdat ik in de doelstellingen van dit decreet geloof en ze onderschrijf.

Mijn vragen komen van het terrein. Ik vermoed dat de uitvoeringsbesluiten nog niet in het Staatsblad zijn gepubliceerd. De mensen stellen zich intussen vragen over de concrete toepassing van dit decreet.

Ik heb heel wat informatiesessies bijgewoond die het decreet voorafgingen. Uw medewerkers hebben deze informatie met veel enthousiasme gegeven. Ik denk ook aan de Memorie van Toelichting die ook enthousiasmerend tot medewerking opriep. De decreettekst gaf wat ruimte tot interpretatie. Deze interpretatie werd stringent ingevuld door de administratie. De drempels die ik reeds vermoedde, zijn dus blijkbaar toch aanwezig.

Mijn vragen hebben betrekking op dit interpretatieverschil en de problemen waarmee wij vandaag concreet worden geconfronteerd. Mijn vraag is duidelijk : zorg ervoor dat zoveel mogelijk gemeenten dit jaar of volgend jaar aan dit decreet kunnen participeren. Ik geloof in de noodzakelijke impuls die dit decreet aan het cultuurbeleid kan geven. Mijnheer de minister, ontgoochel de mensen niet, die dit beleid vanuit het veld realiseren. Dit is het doel van mijn vraag.

Wanneer worden de uitvoeringsbesluiten in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd ?

Minister Bert Anciaux : Ze zijn reeds gepubliceerd.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Daar ben ik zeer verheugd om. Een probleem is de timing voor de in-

diening van de beleidsplannen. De stukken waarop ik me baseer zijn duidelijk. Het gaat om de brief van 17 september 2001 die naar de colleges van burgemeester en schepenen is verstuurd, waarin de problemen inzake de timing worden aangehaald.

‘De beleidsplannen voor culturele centra en bibliotheken moeten aan de administratie worden bezorgd voor 1 oktober 2002, alvorens de globale en integrale cultuurbeleidsplannen onder leiding van de cultuurbeleidscoördinator klaar zijn.’

Mijnheer de minister, dat is geen groot probleem, maar vermits niet in een procedure werd voorzien voor de opmaak van deze beleidsplannen inzake culturele centra en bibliotheken en u een geïntegreerd decreet hebt gemaakt, ga ik ervan uit dat dezelfde procedure moet worden gevolgd als die inzake inspraak en overleg. Hoe kan dat voor de opmaak van deze twee beleidsplannen worden gerealiseerd ?

Is de subsidiëring voor culturele centra die onder A, B en C vallen, afhankelijk van de goedkeuring van een globaal cultuurbeleid van een gemeente ? Zal een cultureel centrum structurele subsidies kunnen krijgen, los van wat de gemeente doet ? Vermits er een impact is op de werking van het lokaal cultuurbeleid, moet de gemeente participeren aan dat lokaal cultuurbeleid. Moet de gemeente tegen de datum waarop de overgangsmaatregelen voor de culturele centra verlopen zijn, over een goedgekeurd lokaal cultuurbeleidsplan beschikken, opdat dat cultureel centrum zijn subsidie zou kunnen behouden ? Voor de bibliotheken is dit duidelijk. Ze kunnen afzonderlijk worden gesubsidieerd, met een eigen beleidsplan, ook als de gemeente niet participeert. Bij culturele centra is dit niet duidelijk.

Mijn tweede vraag betreft projectsubsidies van intergemeentelijke samenwerking. In de omzendbrief staat dat de aanvragen ingediend moeten zijn voor 1 september 2002, wil men over de subsidies in 2003 kunnen beschikken. De voorwaarde om de projectsubsidies aan te vragen is dat één van de participerende gemeenten moet beschikken over een goedgekeurd lokaal cultuurbeleidsplan. De gemeente moet dus beschikken over de goedkeuring van de administratie om aan te werven en om het plan op te maken. Daarvoor heeft men minimaal zes maanden tijd. Men heeft tot een jaar de tijd, maar men heeft zes maanden om het overleg te organiseren. Dan moet dat nog worden goedgekeurd. Wil een gemeente de projectsubsidies voor de intergemeentelijke samenwerking kunnen aanvragen, dan moet dit alles in orde zijn voor 1 septem-

Van Hecke

ber 2002. Dat zie ik echt niet gebeuren. Mocht u bepalen dat dit telkens moet worden ingediend in het jaar voorafgaand aan het jaar waarvoor men de projectsubsidie vraagt, dan zou ik dit nog begrijpen. Maar er staat letterlijk '1 september 2002'.

Wanneer komt het aparte uitvoeringsbesluit voor de technische vereisten inzake de bibliotheken ? Wat het bibliotheekonderdeel van het decreet betreft, is er een ernstig probleem voor de gemeenten. Het gaat over het personeelskader dat men moet hebben voor de gemeentelijke bibliotheek. In het decreet heeft men de – terechte – voorwaarde gesteld dat de helft van het personeel van de bibliotheek gekwalificeerd moet zijn. U weet net zo goed als ik dat de meeste gemeenten vandaag niet voldoen aan die voorwaarde.

Volgens de uitvoeringsbesluiten moet het kader zijn opgemaakt tegen 2007. Tegen die tijd moet het dus zijn goedgekeurd door de gemeenteraad. De vraag is alleen : wanneer moet dit kader ingevuld zijn volgens de nieuwe regelgeving ? Misschien spreek ik nu uit de biecht, maar na de opmaak en de goedkeuring van het decreet en de kennisname van de uitvoeringsbesluiten heb ik ten behoeve van twee gemeenten zelf contact opgenomen met uw medewerkers. Bij de informatievergaderingen had men immers gezegd dat er weliswaar in dit organiek kader moest worden voorzien, maar ook dat dit kader pas moest worden uitgevoerd op het ogenblik van de vervangingen. Ik heb dit telefonisch gevraagd, maar ik heb notitie genomen omdat ik dat antwoord schriftelijk heb doorgegeven aan de betrokken gemeentebesturen. Het probleem rijst immers dat men degenen die niet voldoen ten laatste in 2007 moet afdanken en die plaatsen met andere mensen moet opvullen. Ik was dus nogal gerust, ook op basis van de mondelinge toelichting.

Maar toen bekeek ik de omzendbrief van de gemeenten, en daarin staat de hele regeling voor de afdanking en de aanwerving van het personeel dat niet voldoet aan dat nieuwe kader. Dat is dus een duidelijk signaal dat dit uitgevoerd moet zijn tegen 2007. Ofwel moet de gemeente degenen die niet aan die regels voldoen verder zelf betalen. We zien echter dat de gemeenten bijkomende kosten hebben wat de bibliotheken betreft. Ik krijg signalen dat men filialen sluit omdat, met het wegvallen van de werkingstoelage van de provincie, de kostprijs van de bibliotheek erg is gestegen. Men gaat dus besparen in de filialen, wat geen goede zaak is wanneer we het hebben over spreiding. Kleine ge-

meenten voldoen niet aan die kwalificatievereiste. Die is terecht, maar ik dacht dat men meer tijd ging geven, zoals men me dat telefonisch heeft bevestigd. Helaas heb ik daar geen bewijs van. Ofwel moet men die mensen afdanken en meer gekwalificeerd personeel aanwerven. Dit is echter een groot probleem

Ik heb de indruk dat men bij het steunpunt lokaal cultuurbeleid ver door de aanwervingen heen is. De kernopdracht van het steunpunt was echter de betrokkenen ondersteunen, onder meer bij de invoering van dit decreet. Dit is een cruciaal moment. Dit steunpunt is nodig om nuttige en nodige informatie terzake te geven. In plaats van mij aan te spreken zou men beter dit steunpunt aanspreken. Maar operationeel is het vandaag voor zover ik weet nog niet. Bovendien meen ik dat het eerst nog een eigen beleidsplan moet opstellen voor het goed en wel kan werken. Het vorige steunpunt, punt.cc, werd opgedoekt. Dat is terecht, daar dit nieuwe steunpunt in werking treedt. Maar opvallend is dat de hele informatieverstrekking en ondersteuning inzake de implementatie van dit decreet vandaag gebeurt door de VVSG. Deze vereniging doet dat vrij behoorlijk. Ze heeft in elk geval behoorlijk wat informatierondes gehouden. Bij de bespreking en het tot stand komen van het decreet had ik opgemerkt dat ik het steunpunt lokaal cultuurbeleid overbodig vond, rekening houdend met de opdracht van de VVSG. Ik vond dat er wel steunpunten voor de bibliotheek en voor cultuurcentra konden bestaan, maar deze bestonden al en voor zover ik weet, blijven ze bestaan.

De voorzitter : Punt.cc is toch afgeschaft ?

Mevrouw Mieke Van Hecke : Ja, maar er is volgens mij geen nood aan een apart steunpunt lokaal cultuurbeleid in zijn geheel, omdat die taak vandaag wordt vervuld door de VVSG. Dat heeft die vereniging volgens mij bewezen. Niemand kan ontkennen dat de VVSG terzake de laatste maand vrij veel werk heeft verzet.

De voorzitter : U weet ook wie dit invult. Dat maakt veel duidelijk.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Die persoon heeft dat gedaan vanuit een functie binnen de VVSG.

Minister Bert Anciaux : Dit is gebeurd op basis van een overeenkomst.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Is er dan nog een nieuw steunpunt nodig ? Bij de bespreking van dit decreet had ik gezegd het oprichten van een steun-

Van Hecke

punt lokaal cultuurbeleid totaal overbodig te vinden. Niet alleen is het werkveld te groot, een heel deel van dit werkveld wordt ook al bestreken door de VVSG. Dit moet immers in de praktijk worden gebracht door lokale gezagsdragers en organisaties. Maar iedereen mag me daar straks een afdoend antwoord op geven. Ik wilde alleen die opmerking maken.

De voorzitter : U mag zelfs heel lange vragen stellen in deze commissie, zonder dat u onderbroken wordt.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Anders moet ik er elke week een vraag over stellen. Ik concentreer ze. Om de drie weken zal ik een vraag stellen over het lokaal cultuurbeleid, tot dit vlot draait en om de antwoorden van vandaag te toetsen.

Mijn volgende vraag is een vervolg op een vraag die ik voorheen had gesteld. Het gaat over de problematiek van de toepassing in kleine gemeenten. Er was de vraag of die opsplitsing van de subsidiëring in een materiële en een geldelijke subsidiëring moest blijven of dat ze mochten worden samengegeld. Heeft men dit al bekeken ? Het lijkt me nuttig dat kleine gemeenten dit kunnen samenvoegen, om te voldoen aan het decreet.

Ook had ik vragen gesteld over de infrastructuur. Toen ging het over de vraag of die exclusief dan wel hoofdzakelijk voor culturele activiteiten moest worden gebruikt. Ondertussen heb ik op de website een antwoord gevonden. De infrastructuur moet hoofdzakelijk culturele activiteiten herbergen, maar hoeft niet alleen voor cultuur te worden gebruikt. Kunt u dit bevestigen ? Ook had ik gevraagd de mogelijkheid te overwegen het beheer van de gemeenschapscentra te verdelen tussen de gemeente en de privé-sector.

Dan kom ik tot mijn laatste, niet onbelangrijke vraag, over het opstellen en beoordelen van de plannen. Mijnheer de minister, hoever staat u met de dringende personeelsaanwervingen voor de administratie Volksontwikkeling ? Ik ben consequent : bij nieuwe jeugddecreten moet er bijkomend personeel komen met een bepaald profiel. Bij nieuwe decreten inzake het lokaal cultuurbeleid moeten er bijkomende mensen zijn om dit correct te begeleiden en te beoordelen.

Ik verontschuldig me voor mijn uitgebreid aantal vragen. Maar het gaat hier over concrete vragen

van concrete personen, die dit cultuurdecreet wel degelijk zouden willen uitvoeren in hun gemeente.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik heb een paar weken geleden in een niet nader genoemde gemeente een uiteenzetting van Socius gehoord over het lokaal cultuurbeleid. Tot nu toe was dat het allerbeste dat ik daarover had gehoord. Het was trouwens heel duidelijk ten opzichte van de betrokken cultuurraad. Ik wil Socius feliciteren met de wijze waarop deze organisatie dit doet. Het was zeer concreet uitgewerkt voor de betrokken gemeente. Het klopt dus niet dat alleen de VVSG dit doet. *(Opmerking van mevrouw Mieke Van Hecke)*

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, het uitvoeringsbesluit is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 21 maart 2002. Dat is het antwoord op de eerste vraag.

Een gemeente is niet verplicht om een cultuurbeleidsplan te maken. Het decreet wil gemeenten stimuleren om dat te doen. Gemeenten kunnen dan ook het hele jaar een aanvraag indienen, van zodra ze voldoen aan de decretaal bepaalde voorwaarden. Voor bibliotheken en cultuurcentra ligt dit anders. Gemeenten moeten beschikken over een bibliotheek en in het decreet is bepaald welke gemeenten aanspraak kunnen maken op een gesubsidieerd cultuurcentrum. In functie van de voortzetting van de subsidie voor de bibliotheek en het cultuurcentrum moeten deze gemeenten een beleidsplan indienen, ook al hebben ze nog geen aanvraag ingediend voor een cultuurbeleidsplan. Deze situatie zal zich vooral in de beginfase van het decreet voordoen. Bij een tweede beleidsplan zal dit meer gecoördineerd verlopen – en ook moeten verlopen –, en zullen de verschillende beleidsplannen, zoals het decreet vraagt, meer op elkaar afgestemd zijn. In de uitvoeringsbesluiten zijn er inderdaad geen verplichtingen opgenomen in verband met inspraak en overleg. We laten dit over aan de zo geprezen lokale autonomie.

Het eerste jaar kan worden beschouwd als een overgangsjaar. Omdat de subsidie pas ingaat vanaf 1 januari 2003 moet minstens één gemeente voor 31 december 2002 beschikken over een door mij goedgekeurd cultuurbeleidsplan. Bij de aanvraag moet dus minstens één gemeente kunnen aantonen dat ze bezig is met de opmaak van een cultuurbeleidsplan dat, rekening houdend met de procedure

Anciaux

bepaald in het uitvoeringsbesluit, voor 31 december 2002 kan worden goedgekeurd.

Er komt geen speciaal uitvoeringsbesluit voor de openbare bibliotheken, omdat dit deel geïntegreerd is in het algemeen uitvoeringsbesluit.

Het personeelskader moet tegen 2007 worden aangepast aan de bepalingen van artikel 11 van het uitvoeringsbesluit. Als de personeelsbezetting op dat ogenblik niet in overeenstemming is met het nieuwe kader, zal er moeten worden gewerkt met een overgangskader, dat het statutaire kader tot zolang blokkeert. In mijn toelichting van 17 december 2001 aan alle gemeenten heb ik dit aan de hand van voorbeelden uitvoerig toegelicht.

Het steunpunt lokaal cultuurbeleid functioneert momenteel met de overgenomen personeelsleden van punt .cc. Vanaf 2 april 2002 komt er een directeur in dienst om de werking uit te bouwen. De VVSG heeft inderdaad voortreffelijk werk geleverd inzake de informering en begeleiding van de gemeenten. Ik heb hierover een overeenkomst met de VVSG afgesloten, waarin deze organisatie de opdracht krijgt om in 2001 al wie op lokaal niveau is betrokken bij het nieuwe decreet te informeren, te motiveren en te stimuleren.

Niettemin blijf ik van mening dat een afzonderlijk steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid een goede zaak is. Door de oprichting van een apart steunpunt wordt de ondersteuningstaak ten aanzien van de gemeenten duidelijk gescheiden van belangenbehartiging. In het verleden is meermaals gebleken dat het samengaan van beide taken ten koste gaat van de inhoudelijke invulling en onduidelijkheid in de hand werkt.

Bovendien bepaalt de beheersovereenkomst dat het steunpunt voor lokaal het cultuurbeleid zich expliciet richt tot cultuurbeleidscoördinatoren, schepenen bevoegd voor cultuur, bestuursleden van culturele adviesorganen, stafmedewerkers en directies van cultuurcentra en gemeenschapscentra. Daarenboven moet het steunpunt overleg plegen met de sectorgerichte steunpunten van het beleidsdomein cultuur, in het bijzonder met het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken. Ten slotte heeft het steunpunt talrijke opdrachten inzake de ondersteuning van het integraal en kwalitatief cultuurbeleid in de gemeenten, wat een belangrijke beleidsoptie is. Dit zijn noodzakelijke en algemene opdrachten. Een specifiek steunpunt is en blijft dus opportuun.

Zesenzeventig gemeenten dienden bij de administratie een aanvraagdossier in voor een cultuurbeleidscoördinator. Tot nu toe werden 44 dossiers goedgekeurd. De andere dossiers zijn nog in behandeling. We kunnen een onderscheid maken tussen gemeenten met minder of meer dan 10.000 inwoners en tussen de verschillende systemen van ondersteuning – in natura of via een reglement. Dertien goedgekeurde dossiers betreffen gemeenten met minder dan 10.000 inwoners. Drie zullen voorzien in ondersteuning in natura. Dertig gemeenten hebben meer dan 10.000 inwoners. Vier daarvan zullen steun in natura verlenen. Eén gemeente, Etterbeek, behoort tot het tweetalig gebied Brussels Hoofdstedelijk Gewest en moet niet voldoen aan de regel van 0,8 euro.

De zeven gemeenten die voordelen in natura verlenen, doen dit via de terbeschikkingstelling van de culturele infrastructuur aan culturele verenigingen tegen een gunsttarief. Een aantal biedt daarnaast nog een vorm van logistieke ondersteuning aan. De hogervermelde cijfers illustreren dat er geen wezenlijk verschil is tussen kleine en grote gemeenten inzake de keuze voor steun in natura of via een reglement.

Voor veel gemeenten is het decreet een stimulans om een einde te maken aan nominatieve of facultatieve subsidies en een reglement goed te keuren dat rechtszekerheid biedt aan de lokale verenigingen en initiatieven. Dat was trouwens de achterliggende intentie : het cultuurbeleidsplan is er ten bate van het lokaal cultureel leven. Alleen de gemeenten die ter zake een inspanning leveren, kunnen instappen.

Tot nu toe werd geen enkel dossier geweigerd omdat een combinatie van een reglement en steun in natura niet in aanmerking wordt genomen. De gemeenten zoeken integendeel lokaal een oplossing. Sommige pasten de begroting voor 2002 aan om een uitvoerbaar reglement voor de culturele verenigingen te kunnen goedkeuren dat voldoet aan de norm van 0,8 euro.

Dit decreet gaat uit van een realistisch stimuleringsbeleid, waar vele gemeenten dankbaar op intekenen en dat het lokaal cultureel leven meer rechtszekerheid en ondersteuning biedt. We moeten oog hebben voor een gezond evenwicht tussen beide aspecten. Uit de behandelde dossiers blijkt dat dit het geval is.

Sinds 1 februari 2002 zijn er twee nieuwe personeelsleden in dienst getreden bij de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken die uitsluitend wor-

Anciaux

den ingezet voor de uitvoering van het decreet inzake het lokaal cultuurbeleid. In de loop van 2002 zullen nog bijkomende aanwervingen gebeuren.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Op twee vragen heb ik geen antwoord gekregen. Is het voor de subsidiëring van een cultureel centrum na de overgangsperiode noodzakelijk dat de gemeente in kwestie een goedgekeurd lokaal cultuurbeleidsplan heeft ?

Minister Bert Anciaux : In de eerste fase zeker niet.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Neen, natuurlijk niet. Dat is immers de overgangsperiode.

Minister Bert Anciaux : Wat de periode daarna betreft, bepaalt het decreet dat er een zekere samenhang moet zijn.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Is het een voorwaarde voor structurele steun aan een cultureel centrum, of volstaat het dat het cultureel centrum een beleidsplan indient ? Het decreet bepaalt dat de beleidsplannen op elkaar moeten worden afgestemd, als ze bestaan.

Minister Bert Anciaux : Het is geen voorwaarde voor de structurele steun aan een cultureel centrum, maar het is wel een absolute voorwaarde voor de aanvaarding van het gemeentelijk cultuurbeleidsplan.

Mevrouw Mieke Van Hecke : Dat is een duidelijk antwoord. In de sector heerst over deze vraag de grootste verwarring. De culturele centra worden gebruikt als infrastructuur voor het lokaal cultuurbeleid. In die zin is het verband duidelijk. Het was evenwel minder duidelijk of culturele centra structurele steun kunnen krijgen zonder dat de gemeente meestapt in dit algemeen cultuurbeleid. Het antwoord is dus ja.

Mijn tweede vraag betreft de beheersstructuur van de gemeenschapscentra. Mag dat een VZW zijn waarin de gemeente participeert, of moet het een exclusief gemeentelijke structuur zijn ? Dat is belangrijk voor onder meer kerken en parochiezalen, die de eigenaars vaak wel voor lange tijd door de lokale overheid laten gebruiken, zonder dat ze het beheer ervan volledig uit handen willen geven. Een

gemengde vorm zou daarom welkom zijn. Vandaag is dat niet mogelijk.

Minister Bert Anciaux : Mevrouw Van Hecke, ik zal u het antwoord op deze vraag schriftelijk bezorgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart De Smet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de bestemming van het restkrediet van het jeugdruimtebeleid als onderdeel van het lokale jeugdwerkbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Smet tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de bestemming van het restkrediet van het jeugdruimtebeleid als onderdeel van het lokale jeugdwerkbeleid.

De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het besluit van de Vlaamse regering betreffende de subsidiëring van gemeentebesturen die een jeugdruimtebeleid voeren als onderdeel van het lokaal jeugdwerkbeleid, staat in artikel 7 dat een eventueel restkrediet wordt overgeheveld naar het Fonds voor Culturele Infrastructuur en moet worden aangewend voor jeugdinfrastructuur met een bovenlokale functie. Een restkrediet is geld dat overblijft omdat een gemeente nog geen volwaardig jeugdruimtebeleid voert.

Dat er grote nood is aan middelen voor jeugd- en jeugdwerkinfrastructuur is bekend. Elke euro is welkom. In de eerste plaats valt te hopen dat alle gemeentebesturen werk maken van een jeugdruimteplan zodat er geen restkredieten ontstaan. Als er toch overschotten zouden zijn, is het gebruik ervan voor bovenlokale jeugdinfrastructuur een verdeigbare optie. CD&V is steeds voorstander geweest van de lokale aanwending van de restkredieten. Het gebruik ervan voor bovenlokale jeugdinfrastructuur komt evenwel ook ten goede aan de gemeentelijke jeugdwerking.

De Smet

Er heerst ongerustheid onder de lokale actoren in het jeugdwerkbeleid over de restkredieten. De sector vreest dat het restkrediet niet ten goede zal komen aan de lokale of bovenlokale jeugdinfrastuctuur, hoewel jeugdruimte een beleidsprioriteit is. Als die vrees bewaarheid wordt, verliest het lokaal niveau middelen voor zijn jeugdbeleid.

Mijnheer de minister, het lokaal jeugdwerk vormt de basis voor het Vlaams jeugdwerkbeleid. Het is onwenselijk te raken aan de middelen waarin was voorzien omdat de begroting onder druk staat. Kent u het standpunt van de Vlaamse Jeugdraad over deze aangelegenheid? Lijkt het u niet aangewezen te overleggen met de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en Jeugdconsulenten? Is de ongerustheid van het lokaal jeugdwerk terecht en krijgt het restkrediet inderdaad een andere bestemming? Is dit de voorbode van een reductie van de budgetten voor het jeugdbeleid?

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de minister, ik ben verheugd dat CD&V ons signaal van vorige week heeft geregistreerd. We moeten heel voorzichtig omspringen met de middelen voor de jeugd, die moet krijgen wat haar toekomt.

De recente aanvulling op het decreet legt de gemeenten een nieuwe taak op, met name de opstelling van een jeugdruimteplan. De eerste keer zal hun dat wellicht niet zo gemakkelijk vallen, zodat restkredieten te verwachten zijn. Sommige gemeenten hebben echter al zo'n plan gemaakt en hebben daar hard aan gewerkt. Het zou daarom jammer zijn dat de gelden in kwestie voor andere doeleinden zouden worden gebruikt, terwijl in het uitvoeringsbesluit wordt vermeld dat deze middelen moeten worden overgeheveld naar het Fonds voor Culturele Infrastructuur.

Mijnheer de minister, ik steun de noodkreet van de heer De Smet. Er is nood aan meer infrastructuur voor de jeugd. Klopt het dat de restkredieten zullen worden gebruikt voor andere doeleinden? Zo ja, hoe verklaart u deze afwijking van het besluit? Zal de plaatselijke jeugdwerking in de toekomst nog aanspraak kunnen maken op deze middelen?

Ik zou de minister dan ook enkele concrete vragen willen stellen. Zullen de restkredieten voor andere doeleinden worden aangewend? Zo ja, over welke doeleinden gaat het dan precies? Hoe verklaart u

deze afwijking van de uitvoeringsbesluiten? Zullen plaatselijke jeugdwerkingen in de toekomst nog aanspraak kunnen maken op dit oorspronkelijk voor de culturele infrastructuur bestemde geld?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, alvorens op de concrete vragen te antwoorden, zal ik wat inleidende informatie geven.

Ten gevolge van het opstarten van het Steunpunt Jeugd en de nieuwe Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap en van de eenmalige investeringen die hiermee gepaard gaan, zie ik me genooddaakt om de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement een begrotingsverschuiving voor te stellen.

Het was bij het opmaken van de begroting onmogelijk om deze eenmalige investeringen in te schatten. Omwille van de gewijzigde macro-economische situatie is de begrotingsruimte bovendien beperkt. Ik wil dan ook in een solidaire en pragmatische oplossing voorzien.

Ik zou het Vlaams Parlement een rad voor de ogen kunnen draaien. Ik zou kunnen verklaren dat ik de bepalingen van de uitvoeringsbesluiten zal uitvoeren. Ik zou kunnen zeggen dat het restkrediet naar het Investeringsfonds gaat, maar dat ik in het licht van de begrotingscontrole een aantal bijdragen voor het Investeringsfonds naar een eenmalige investering overhevel. Op die manier zou er geen enkel probleem zijn. Ik wil hier echter open kaart spelen.

Het lijkt me logisch om te verschuiven in en te besparen op begrotingsposten waarop nog geen nominatief engagement rust. Ik heb er dan ook voor gekozen om de eenmalige investeringstoelagen voor het steunpunt Jeugd en voor de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap via een omweg te halen bij het restkrediet waarin het decreet houdende de subsidiëring van gemeentebesturen en de VGC inzake het voeren van een jeugdwerkbeleid voorziet.

Ik zal even toelichten hoe dit restkrediet eigenlijk ontstaat. Een aantal gemeentebesturen hebben me laten weten dat ze voor 1 juni 2002 geen in 2002 uit te voeren jeugdruimteplan zullen opmaken. Volgens de voorlopige gegevens van de afdeling Jeugd en Sport hebben 69 gemeentebesturen, met inbegrip van de faciliteitengemeenten, verklaard dat ze voor 1 juni 2002 geen jeugdruimteplan zullen indienen.

Anciaux

Aangezien deze gemeenten de facto afzien van een subsidie die in de prioriteitenregeling voor het begrotingsjaar 2002 is voorzien, beschik ik momenteel over een restkrediet van ongeveer 374.800 euro.

Ik wil ongeveer 320.000 euro van het beschikbare restkrediet via een omweg naar het steunpunt Jeugd en naar de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap overhevelen. De rest van het beschikbare bedrag wil ik nog even achter de hand houden. Ik wil gemeentebesturen die op hun verklaring terugkomen en voor 1 juni 2002 alsnog een jeugdruimteplan indienen toch kunnen honoreren. Indien de gemaakte prognose op 1 juni 2002 correct blijkt, kan het resterende gedeelte van het restkrediet naar het Fonds voor Culturele Infrastructuur worden overgeheveld.

Ik wil hier benadrukken dat deze overheveling absoluut geen gevolgen heeft voor de door de Vlaamse regering aangegane engagementen ten aanzien van de gemeentebesturen. Elk gemeentebestuur dat aan de decretale bepalingen voldoet, zal het toegezegde trekkingsrecht bekomen. Gemeentebesturen die na 1 juni 2002 een jeugdruimteplan indienen, kunnen vanaf 2003 uiteraard een beroep doen op de voorbehouden middelen.

Ik wil er trouwens op wijzen dat er via het Fonds voor Culturele Infrastructuur al middelen die buiten het aangehaalde decretaal kader vallen aan de jeugdinfrastructuur van bovenlokaal belang zijn toegewezen. Het gaat hier om een bedrag van maar liefst 1.283.500 euro. Dit geld is bestemd voor jeugthuizen en muziekactoren met een bovenlokaal bereik die rond popmuziek werken. Met dit bedrag, dat viermaal zo groot is als het gedeelte van het restkrediet dat ik wil overhevelen, komen we tegemoet aan het merendeel van de ingediende aanvragen.

De in veel brieven van gemeentelijke jeugddiensten verdedigde stelling dat het budget voor het lokaal jeugdbeleid zou worden afgerond, klopt hoegeenaamd niet. De gemeentebesturen van en de bovenlokale jeugd- en jeugdwerkinitiatieven in Brugge, Diksmuide, Ieper, Hasselt, Sint-Niklaas, Opwijk en Eeklo, wier infrastructuurprojecten in 2002 met middelen uit het Fonds voor Culturele Infrastructuur worden gesubsidieerd, kunnen hiervan getuigen. Bovendien is in 2001 al eens 990.000 euro van het Fonds voor Culturele Infrastructuur aan gelijkaardige jeugd- en jeugdwerkinitiatieven toegewezen.

Met betrekking tot de concrete vragen kan ik kort zijn. Ik heb geen officieel standpunt van de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap ontvangen. Het is trouwens niet mogelijk om een geschikte adviesprocedure te vinden voor het opmaken van begrotingen en begrotingscontroles. Dit is in het verleden al vaak gebleken. Ik heb met de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap afgesproken dat we hier regelmatig over zullen overleggen. De Jeugdraad heeft begrip voor het feit dat begrotingen en begrotingscontroles soms tijdens één avond of zelfs één nacht tot stand komen en dat het bijgevolg niet eenvoudig is om een adviesprocedure in te bouwen.

De Jeugdraad kan, ook zonder daartoe te zijn uitgenodigd, steeds adviezen geven. Zeker met betrekking tot de inhoudelijke beleidslijnen wordt de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap in verregaande mate bij het beleid betrokken. Ik ben steeds geïnteresseerd in de adviezen van de Jeugdraad.

Ik vind evenwel niet dat de Vlaamse regering of het Vlaams Parlement de toestemming of een advies van de Jeugdraad nodig heeft om een begrotingswijziging door te voeren. We hebben deze discussie trouwens al eens gevoerd.

Hetzelfde geldt voor de VVJ. Ik betrek deze organisatie graag bij het uittekenen van de beleidslijnen voor het jeugdbeleid. Dit geldt zeker voor de beleidslijnen die het gemeentelijk jeugdbeleid betreffen. Ik vind het evenwel absoluut niet nodig om over noodzakelijke begrotingswijzigingen met de VVJ te overleggen. Net als de gemeentebesturen, moet het Vlaams Parlement autonoom over de besteding van de eigen middelen kunnen beslissen.

Gezien de begrotingsstijging van 130 miljoen frank in het kader van het decreet op het lokaal jeugdbeleid en de inspanningen die ik in het kader van het Fonds voor Culturele Infrastructuur heb geleverd, vind ik de stelling van de VVJ dat lokaal geld lokaal geld moet blijven enigszins eigenaardig. De overheveling naar de Jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap en naar het steunpunt Jeugd is een eenmalige, niet recurrente investering. De omweg die voor deze overheveling wordt gebruikt, is bovendien niet strijdig met de uitvoeringsbesluiten.

Hoewel dit in de inleiding al aan bod is gekomen, wil ik hier nogmaals benadrukken dat de overheveling absoluut geen gevolgen heeft voor de engagementen die de Vlaamse regering ten aanzien van verschillende gemeentebesturen is aangegaan. Gemeentebesturen die de afdeling Jeugd en Sport op

Anciaux

een correcte wijze op de hoogte hebben gebracht van hun intenties over het jeugdruimteplan, zullen het toegezegde trekkingsrecht bekomen. Ze moeten wel aan de decretale bepalingen voldoen. Door het eenmalig karakter van de overheveling kunnen de gemeentebesturen die na 1 juni 2002 een jeugdruimteplan opmaken, vanaf 2003 het toegezegd trekkingsrecht bekomen. De middelen die vanuit het Fonds voor Culturele Infrastructuur naar de lokale jeugd en jeugdwerkingsinitiatieven gaan, compenseren de overheveling van de middelen meer dan voldoende.

De stijging van het totaal budget van het Vlaams jeugdbeleid tijdens deze legislatuur is zonder voorgaande. Het programma 45.1, exclusief sport, is gestegen van 1.518.300.000 frank in 1999 naar 1.907.835.000 frank in 2002. Daarin zijn de middelen van het FCI niet verrekend. Woorden als afroaming of afkalving zijn dus wat overdreven.

In 2003 blijft het decretaal vastgestelde bedrag van 16.131.000 euro voor het gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan de optie. Eventuele besparingen zijn niet aan de orde.

De voorzitter : De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, uw verklaring dat de stijging van het budget voor het lokaal jeugdbeleid zijn voorgaande niet heeft gekend, is correct en wordt ook door de sector erkend. Momenteel zijn er veel lokale initiatieven, maar de gemeenten hebben daar niet voldoende middelen voor. Dat is een gevolg van de bijkomende taken voor de gemeenten.

Als een gemeente moet saneren, zijn het meestal de initiatieven voor de jeugd die eerst sneuvelen. Mijnheer de minister, u wilt de gemeenten motiveren met de prioriteitenregeling voor ruimte voor jeugd. De gemeenten zullen niet allemaal aan de voorwaarden voldoen en in aanmerking komen voor die middelen. U had vooropgesteld dat het restkrediet zou worden aangewend voor jeugdinfrastuur met een bovenlokale functie. In heel veel regio's in Vlaanderen is er nood aan een bovenlokaal initiatief voor ruimte voor jeugd. U had dus meer kunnen doen dan u oorspronkelijk had gepland.

Het is gemakkelijk om twee jaar lang allerlei initiatieven te nemen en een sfeer van overdaad te creëren.

Helaas moet u nu saneren in uw budget om een aantal – op zich terecht – engagementen te realiseren. Het is niet correct dat u die middelen onttrekt aan het lokale jeugdbeleid, waar ze het meest nodig zijn.

De jongeren van vandaag zijn de politici van morgen. U hebt als minister van Jeugd een belangrijke taak. U hebt gezegd dat als er een overschot zou zijn op dit budget, en dat u dat zou gebruiken voor de jeugdinfrastuur. Wellicht hebt u het volume van dat overschot niet goed ingeschat. Heel veel gemeenten starten nu met hun jeugdplanning en zouden de middelen daarvoor goed kunnen gebruiken. Ik ben ervan overtuigd dat u in de sector een groot enthousiasme hebt gecreëerd door dat overschot te beloven. Nu zult u het daar niet voor gebruiken. Het wordt goed besteed, dat geef ik toe, maar u had extra impulsen kunnen geven aan de ruimte voor jongeren.

In het besluit staat dat het restkrediet wordt overheveld naar het FCI voor jeugdinfrastucturen met een bovenlokale functie. Als u dat voor iets anders aanwendt, kan iedereen die zich daardoor tekortgedaan voelt, daar bezwaar tegen aantekenen. U volgt niet wat in uw besluit staat. Dan moet u dat besluit veranderen, maar dat is geen goede oplossing. Ik verkies dat u doet wat in het uitvoeringsbesluit staat.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik heb het uitvoeringsbesluit wel gevolgd. Ik zal het geld overhevelen naar het Fonds voor Culturele Infrastructuur. Tegelijkertijd heb ik eenmalige uitgaven die toevallig ook voor jeugdinfrastuur van bovenlokaal belang zijn. Ik zal dus een besparing moeten uitvoeren binnen het Fonds voor Culturele Infrastructuur. De gemeenten weten dat zij voor 1 juni een jeugdruimteplan moeten indienen.

Van de minister voor de Jeugd wordt verwacht dat hij de gelden niet aan zaken buiten de sector besteedt. De jeugd moet op haar beurt waar nodig in de samenleving solidair zijn. Ik gebruik het geld voor dingen die perfect in de geest van het uitvoeringsbesluit passen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.01 uur.*